

Beretn. ang. Folkeforbundets 16. Forsamling i Genève.

af 1929, undtagen Brasilien, Panama og Peru, og at disse 3 Lande har meddelt, at de snart vil være i Stand til at deponere deres Ratifikationer. Under disse Omstændigheder foreslog 1. Udvalg, at Statutændringerne skal træde i Kraft den 1. Februar 1936, selv om de 3 manglende Ratifikationer ikke skulde være blevet deponeret i Genève paa denne Dag, forudsat at de paagældende 3 Stater ikke i Mellemtiden fremsætter Indvending mod Ændringernes Ikrafttræden.

Den i saa Henseende af Forsamlingen vedtagne Beslutning lyder som følger:

»Under Henvisning til, at Forsamlingen ved sin Beslutning af 14. Oktober 1932 indtrængende opfordrede vedkommende Stater til snarest muligt at ratificere Protokollen af 14. September 1929 om Ændringer i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje; og til, at Domstolen siden 1. Januar 1931, afventende nævnte Protokols Ikrafttræden, har fortsat sin Virksomhed efter den ved Forsamlingens Beslutninger af 25. September 1930 truffne midlertidige Ordning;

da det er af Betydning for den gode Haandhævelse af mellemfolkelig Retspleje og for den Rolle, som Domstolen bør spille i Folkenes Liv, at organisere Domstolen paa et endeligt Grundlag; og da Protokollen af 1929 er blevet ratificeret af omtrent alle de Lande, hvis Ratifikation er nødvendig for dens Ikrafttræden, og alle Ratifikationsdokumenterne er blevet deponeret undtagen 3;

under Hensyn til, at Statutens Artikler 4 og 35, saaledes som de er ændret ved Protokollen af 1929, gør det muligt for Folkeforbundets Myndigheder i Henseende til Valg af Medlemmer af Domstolen, paa retfærdig Maade at ordne de Landes Stilling, som har undertegnet og ratificeret Statuten, men som ikke er Medlemmer af Folkeforbundet;

i Betragtning af, at de Stater, hvis Ratifikation er nødvendig, har tilkendegivet, at de har til Hensigt at ratificere, og at Ikrafttrædelsen af Protokollen af 1929 herefter ikke længer synes at støde paa Vanskeligheder;

interesseret i mest muligt at fremskynde Gennemførelsen af en Forbedring, hvis Formaalstjenlighed har været almindelig anerkendt siden 1929:

anmoder Forsamlingen Raadet om at gøre de nødvendige Skridt til at sætte nævnte Protokol i Kraft den 1. Februar 1936, hvis de sidste Ratifikationsdokumenter ikke deponeres inden denne Dato, og under Forudsætning af, at de Stater, der endnu ikke har ratificeret, ikke i Mellemtiden fremsætter Indvending mod den paa-tænkte Fremgangsmaade;

og paalægger Generalsekretæren at meddele nærværende Beslutning til vedkommende Landes Regeringer.

6. Afstemning om Henvendelser til den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Dette Spørgsmaal blev under Forsamlingen, efter Anmodning af den belgiske, hollandske, norske, svenske og schweiziske Delegation, indskrevet paa Dagsordenen og henvist til Behandling i 1. Udvalg.

Allerede den 9. Forsamling udtalte i sin Tid Ønske om, at Raadet undersøgte Spørgsmaalet, hvorvidt Raadet eller Forsamlingen ved simpelt Flertal kan forlange en raadgivende Udtalelse fra Haag-Domstolen. Denne Undersøgelse er imidlertid ikke blevet foretaget, og ved flere Lejligheder er Raadet stødt paa afvigende Meninger blandt dets Medlemmer om Spørgsmaalet. Den faktiske Tilstand er, at Raadet kun har henvendt sig til Domstolen, naar der har foreligget Enstemmighed om at gøre det. Det er derhos en Kendsgerning, at Antallet af Anmodninger til Domstolen om raadgivende Udtalelser siden 1928 i høj Grad har været i Tilbagegang.

De 5 Delegationers oprindelige Forslag gik ud paa dels at opfordre Raadet til at undersøge Spørgsmaalet, dels at udtale Ønsket om, at Raadet, hvis det ikke skulde naa til Enighed derom, vilde forelægge Spørgsmaalet i sig selv til Meningstilkendegivelse fra Domstolen. Om Forslagets første Del opnaaedes der Enighed i 1. Udvalg, medens den anden Del mødte Modstand. Det gjordes gældende dels, at en saadan Meningstilkendegivelse, hvorom der var Tale, ikke vilde være bindende, dels at Domstolen ikke kunde høres om et Spørgsmaal af saa abstrakt Karakter. Under disse Omstændigheder foretrak Udvalget indtil videre at se bort fra Muligheden af, at Raadet ikke skulde naa til en Løsning af Spørgsmaalet.

Den 28. September 1935 vedtog Forsamlingen følgende af 1. Udvalg fremsatte Resolutionsudkast: